

متن پرسش

با سلام و عرض ادب: چنانچه مطلع هستید گروهی از مخاطبان جنابعالی و کسانی که مشتاق قدم گذاشتن در عرصه سلوک الی الله هستند مشغول درس خواندن هستند. منظور بنده از درس، درسهای حوزوی و دینی و علوم انسانی نیست بلکه منظوم علوم تجربی و ریاضیات، و به خصوص علوم تجربی است. در ذهن اکثر افرادی که علوم تجربی می‌خوانند این تفکر نقش بسته که: «علمی که ما می‌خوانیم در سلوک ما تأثیری ندارد». و بعضاً هم از سوی افرادی این تفکر القا می‌شود که اگر می‌خواهید به خدا برسید حتماً باید طلبه دروس دینی باشید. حال نظر شما چیست؟ بالاخره یکسری از افراد، با استعداد علوم تجربی هستند و در ایران کنونی، علم آنها برای کشور و انقلاب قدرت آور است. این افراد با چه انگیزه و هدفی درس بخوانند که هم سلوک محقق شود و هم علم شان در راه درستی صرف شود؟ با تشکر □

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همچنان که متوجه هستید بسیاری از افراد بدون آنکه حضور حوزوی را برای خود تعریف کرده باشند راههای صد ساله را به تعبیر حضرت امام خمینی «رضوان الله تعالی علیه» یک شبه طی کرده اند زیرا متوجه شده اند در زمانه خود چه اموری نیاز است و به آن پرداختند. مسلماً امروز در کنار تحصیلات حوزوی تحصیلات دانشگاهی و علمی نیز لازم و ضروری است. عمده انگیزه و رویکردی است که باید مد نظر داشت و از جهت دیگر توجه به معارف دینی و معنوی است که در کنار فعالیت علمی باید سرزنده نگه داشت. چه خوب است که در کنار حرکت علمی، برنامه معرفتی مورد غفلت قرار نگیرد. شاید سیر مطالعاتی سایت برای کسانی که ذوق معرفت نفسی داشته باشند، کمک کار باشد. موفق باشید